

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.024/2019/7.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Rózsavölgyi Bálint előadó bíró
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
. Bóka Angéla ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
. Horváth Péter Károly ügyvéd
(Horváth & Németh Ügyvédi Iroda)

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetésének
jogkövetkezményei és egyéb

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.157/2018/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.M.297/2016/40.

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.157/2018/5. számú ítéletét a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja. Egyebekben nem érinti.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 422.127 (négy százhuszonkétezer-százhuszonhét) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2005. január 27-től állt munkaviszonyban alperesnél három műszakos munkarendben napi 8 órás munkaidőben, csoportvezető munkakörben. Havi bruttó távolléti díja 303.105 forint volt.
- [2] A felperes munkaköri feladata volt többek között az irányítása alá tartozó 70-80 fő munkavállaló által vezetett munkalapok valóságtartalmának az ellenőrzése, melyeken az ügynevezett „kieső időt” is fel kellett tüntetni. A munkalapok képezték a bérszámfejtés alapját és ezen túlmenően többletinformációval is szolgáltak az alperesnek, mivel ezáltal lehetősége volt a termelékenység fokozására, valamint annak nyomon követésére, hogy az adott munkavállaló mikor nem dolgozik a termelésben, és ennek mi az oka.
- [3] A felperes számos alkalommal a munkavállalók által leadott munkalapokon feltüntetett „kieső időt” a velük történő egyeztetés nélkül, egyoldalúan lehúzta, amikor úgy gondolta, hogy az adott munkavállalók azt alaptalanul vezették fel.
- [4] A felperes a munkáját az alperes által egy hónapra előre kihirdetett beosztás szerint végezte. Jelenléti ív vezetése nem történt, az alperes a három műszakos - munkalapot nem vezető - munkavállalónál a munkaidő beosztást vette figyelembe a munkaidő nyilvántartásánál. Amennyiben rendkívüli munkavégzést rendelt el, azt külön nyilvántartáson vezette.
- [5] A felperes munkaköri feladatait rendszeresen a műszak megkezdése előtt és befejezése után körülbelül fél-fél órás időtartamban túlóra végzésével tudta teljesíteni (műszakkezdés előtt az üzemcsarnok bejárása, meggyőződés a műszakkezdés feltételeiről, a műszak befejezése után a munkavállalók munkalapjának ellenőrzése és egyéb adminisztratív feladatok ellátása), mely munkavégzés pontos időtartamát jelenléti ív vezetése hiányában nem rögzítették.
- [6] Az üzemcsarnok beléptető rendszerének adatai szerint a felperes 2013. augusztus 25. és 2016. július 27. között 344 óra túlórát teljesített, amelynek ellenértékét, a Kollektív Szerződés pontjában meghatározott 100%-os pótlékkal számított 916.481 forintot nem kapta meg.
- [7] A felperes munkalapok vezetésével összefüggő gyakorlata **K I** és **B L** munkavállalók kapcsán az alperes tudomására jutott, ezzel összefüggésben 2016. július 20-án „fegyelmi meghallgatást” tartott, majd ennek eredményeként a 2016. július 27-én meghozott és ezen a napon közölt felmondásával a felperes munkaviszonyát 2016. október 21-ei hatállyal megszüntette. A felmondás indokolása értelmében a felperes csoportvezetőként szándékos kötelezettségszegést követett el azzal, hogy a munkalapokon feltüntetett kieső időket a

munkavállalókkal való egyeztetés nélkül saját hatáskörében lehúzta, ezzel a munkavállalókat megkárosította, miután eljárása a munkavállalók bérét negatívan befolyásolta. Utalt arra is, hogy az úgynevezett náder területen a csoportvezetők teljesítményét értékelő anonim felmérés a felperes kapcsán kifejezetten rossz eredményt mutatott.

- [8] Mindezek alapján alperes bizalma a felperesben megrendült, ezért csoportvezetőként a továbbiakban nem kívánta alkalmazni, a felperes azonban a számára felajánlott nem vezetői munkakört nem fogadta el, ezért a jogviszonya a munkavállaló munkaviszonnyal kapcsolatos magatartása miatt felmondással megszüntetésre került.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [9] A felperes utóbb fenntartott keresetében az alperes felmondása jogellenességének jogkövetkezményeként havi bruttó 334.459 forint távolléti díj figyelembe vételével kártérítés, 13. havi illetmény, rendelkezésre állási jutalom, cafetéria juttatás ellenértéke, végkielégítés, nyereségrészesedési prémium, „nem beteg bónusz”, C... bónusz, valamint rendkívüli munkavégzés ellenértéke címén kérte az alperes kötelezését.
- [10] Azt adta elő, hogy a felmondás indokolása nem valós és nem okszerű. A munkalapról lehúzott kieső időket neki a munkavállalók nem jelezték, és ő azokat nem tartotta indokoltnak, azok a munkáltatónál érvényben lévő szabályzatba ütköztek volna. E gyakorlatot a felettesei tudtával és utasítására folytatta.
- [11] A felperes álláspontja szerint a műszak átvétele és átadása során fél-fél óra, napi 1 óra időtartamban túlmunkát végzett, melyet az üzemcsarnok beléptető rendszerének adatai igazolnak. Arra figyelemmel, hogy nem volt betegszabadságon, megilleti a „nem beteg bónusz”, továbbá a nyereségrészesedési prémium és a C... bónusz is.
- [12] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperes a terhére megállapított kötelezettségszegést megvalósította, és ebből eredően következett be a bizalomvesztés.
- [13] Vitatta, hogy a felperes részére rendkívüli munkavégzést rendelt volna el. A felperes a munkaköri feladatait 8 órás munkaidőben teljes egészében elvégezhette. A munkaügyi nyilvántartás alapját nem a beléptető rendszer adatai képezik, mivel az üzemegység területére való belépés nem feltételez egyúttal munkavégzést is.
- [14] Az egyéb juttatásokkal összefüggő kereseti követelésekkel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy azok kifizetéseinek az időpontjában a felperes már nem állt munkaviszonyban az alperesnél, ezért ezen összegek őt nem illetik meg.

Az első- és másodfokú ítélet

- [15] A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. június 12-én meghozott 8.M.297/2016/40. számú ítéletével kötelezte az alperest,

hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 936.273 forint munkabért, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felek a költségeiket maguk viselik. Kötelezte az alperest eljárási illeték megfizetésére, rögzítette, hogy az ezt meghaladó eljárási illetéket az állam viseli.

- [16] Az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 64. § (2) bekezdésére, 66. § (2) bekezdésére, valamint a 107. és 134. §-aira.
- [17] A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy a felperes kifogásolt magatartása kötelezettségszegésnek minősül, figyelemmel arra is, hogy a beosztott munkavállalók a csoportvezető helyett az őt helyettesítő előkészítőnek, valamint az anyagmozgatónak is jogosultak voltak jelezni, amennyiben „kieső idő” merült fel. A felperes azonban sem az érintett munkavállalókkal, sem az előkészítővel, sem az anyagmozgatóval nem egyeztetett a munkalapok tartalmáról az általa indokolatlannak tartott „kieső idők” lehúzását megelőzően.
- [18] **Sz J** üzemegység vezető és **O Z** területvezető tanúvallomását értékelve az elsőfokú bíróság nem látta bizonyítottnak, hogy a felperes vezető utasítása alapján járt volna el. Megállapította, hogy a felperes a kötelezettségszegés eredményeként az adott munkavállalókat megkárosította.
- [19] Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy mindez összességében alkalmas volt arra, hogy az alperesben bizalomvesztést idézzon elő.
- [20] A rendkívüli munkavégzés ellenértéke iránti igénnyel összefüggésben utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy az Mt. 134. § (2) bekezdésében foglaltaknak nem felel meg az alperes által 18. sorszám alatt csatolt munkaidő-nyilvántartás, mivel adatait egyoldalúan az alperes töltötte ki. **H R** és **B A** tanúk vallomásaiból megállapította, hogy a ténylegesen teljesített munkaidő a csarnokban lévő blokkolóóra adatai alapján rögzíthető. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes által a blokkolóóra adatai alapján kimutatott óraszámot fogadta el valósnak, utalva arra, hogy a számszaki levezetést az alperes nem vitatta.
- [21] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a „nem beteg bónusz”, illetve a rendelkezésre állási jutalom iránti igénye nem alapos felperesnek, tekintettel arra, hogy az év decemberében már nem állt munkaviszonyban. A **C...** bónusz tekintetében úgy foglalt állást, hogy a juttatást az alperes egyoldalúan, mérlegelési jogkörében eljárva adhatta, arra alanyi jogosultság a Kollektív Szerződés alapján nem keletkezett.
- [22] A felek fellebbezései folytán eljáró Szegedi Törvényszék a 2018. október 11-én meghozott 2.Mf.21.157/2018/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit részben és akként változtatta meg, hogy az alperes marasztalásának tőkeösszegét 916.481 forintra, az államnak fizetendő elsőfokú eljárás illetéket 55.980 forintra leszállította. Módosította az állam által viselt elsőfokú eljárási illeték összegét, kötelezte a felperest első- és másodfokú

perköltség, míg az alperest fellebbezési illeték megfizetésére, rögzítette, hogy az ezt meghaladó fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

- [23] A törvényszék az általa kiegészített tényállás alapján azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között felülvizsgált ítéletében a tényállást helyesen állapította meg és abból túlnyomórészt helytálló jogi következtetésre jutott.
- [24] A felmondás okszerűségével összefüggő fellebbezési érveléssel szemben megállapította, hogy az eljárás során a felperes nem vitatta, hogy számos alkalommal a munkavállalók által leadott munkalapokon feltüntetett „kieső időt” a munkavállalókkal történt egyeztetés nélkül lehúzta, azt pedig sikerrel bizonyítani nem tudta, hogy minderre az alperes utasítása alapján került volna sor. **N M** ügyvezető a felperes gyakorlatáról csak 2016. június 6-án értesült, ezt követően 2016. június 20-án tartott meghallgatást. **Sz J** üzemegység vezető mind a bírósági eljárás során, mind a 2016. július 14-ei fegyelmi meghallgatáson úgy nyilatkozott, hogy a termelés hatékonyságának javulása érdekében a „kieső idő” minél alacsonyabb mértéken tartását szervezéssel várta el, de a „kieső idő” munkalapokról való kihúzására nem adott utasítást.
- [25] A felperes a „kieső idő” munkalapokról való kihúzásának gyakorlatát **O Z** területvezetővel egyeztetve és hozzá hasonló módon folytatta, mely ellentétes volt a munkalap kitöltési útmutatóban foglaltakkal. Az önkényes lehúzás a bérelszámolás alapját képező munkalapokról azt eredményezte, hogy az érintett munkavállalók bére csökkent. Ezt követően az alperes nem kívánta sem a felperest, sem **O Z**t vezetői munkakörben alkalmazni, azonban a felperes a részére felajánlott munkaszerződés módosítást - a területvezetővel ellentétben - nem fogadta el.
- [26] A törvényszék megállapította azt is, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott az alperes joggal való visszaélésére, a jóhiszemű és tisztességes eljárás elvének megsértésére. A felperes terhére rótt szándékos kötelezettségszegés valós, figyelemmel a beosztott dolgozók körében anonim módon elvégzett felmérés eredményeire is. Összességében mindezek alappal vezettek az alperes bizalomvesztésére, amely a felmondás jogszerű indoka volt.
- [27] A rendkívüli munkavégzés ellenértékével összefüggésben az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes munkaidő nyilvántartása nem felelt meg az Mt. 134. § (2) bekezdésében foglaltaknak. A perben a felperes sikerrel bizonyította, hogy a munkakörébe tartozó feladatokat a napi 8 órás munkaidőben nem tudta ellátni, a szükséges előkészítő és befejező tevékenység teljesítése érdekében rendszeresen túlórázott, erről a területi vezető és üzemegység vezető is tudott.
- [28] Szabályszerűen vezetett jelenléti ív hiányában csak az üzemcsarnokban lévő blokkolóóra adatai szolgáltatott információt a ténylegesen teljesített munkaidő mértékéről. Az elsőfokú bíróság erre tekintettel helyesen állapította meg a rendkívüli

munkavégzést, a túlórapótlék 100%-os mértéke pedig a Kollektív Szerződés pontján alapul.

- [29] A törvényszék hivatalból észlelte, hogy a rendkívüli munkavégzés ellenértékével összefüggésben előterjesztett igény a 2016. augusztus 25-ei perindításhoz képest részben elévült, ezért a 2013. július 27. és 2013. augusztus 24. között terjedő időszak tekintetében (8 óra 1 percre járó 19.792 forint túlórapótlék) elévült, amely összeggel csökkentette a marasztalás összegét.
- [30] Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg a pertárgy értékét, erre figyelemmel a törvényszék módosította az elsőfokú eljárási illeték viseléséről és a perköltség megfizetéséről szóló rendelkezéseket is.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [31] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a keresetének történő helyt adást, az alperes 4.206.732 forint kártérítés, 1.003.377 forint végkielégítés, valamint 14.536 távolléti díj megfizetésére kötelezését.
- [32] Megsértett jogszabályhelyként a keresetlevél benyújtásának idejére tekintettel alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. § (3) bekezdését, 166. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését és 239. §-át jelölte meg.
- [33] Azt adta elő, hogy a másodfokú ítélet jogszabálysértő mivel **N M** a 2016. június 20-ai jegyzőkönyv szerint úgy nyilatkozott, hogy a felperest mint csoportvezetőt mentesítette az a tény, hogy a „kieső idők” lehúzására a területvezetőtől kapott utasítást. A bizonyítási kötelezettségének az alperes a felmondás indoka tekintetében nem tett eleget. Mind az elsőfokú bíróság, mind a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta **O Z** és **Sz J** a peres eljárást megelőző munkáltatói vizsgálat során tett nyilatkozatait.
- [34] A törvényszék határozatának indokolása nem szól a munkavállalókat ért kárról, ezzel összefüggésben a fellebbezését nem is bírálta el. A másodfokú ítélet csak azt állapítja meg, hogy az önkényes kihúzás következménye az érintett munkavállalók bérének csökkenése volt, azonban nem jelöli meg az ezt alátámasztó bizonyítékokat, és azt sem, hogy ezen megállapításra milyen értékeléssel jutott.
- [35] Megítélése szerint a felmondásban hivatkozott károkozást, annak mértékét az alperes a mai napig nem tudta bizonyítani, számszerűsíteni.
- [36] A törvényszék által értékelt anonim felmérés hitelességét és valóságtartalmát az eljáró bíróságok nem vizsgálták, a törvényszék iratellenesen állapította meg, hogy a felperes munkáltatói utasítást szegett meg.
- [37] Sérelmezte a felperes azt is, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe azt a tényt, hogy **O Z** a munkáltatói vizsgálat során

előadottakhoz képest a perben a nyilatkozatát megváltoztatta.

- [38] A felperes szerint szankciót csak vele szemben alkalmazott az alperes, ezzel megsértette a fokozatosság elvét, hiszen korábban nem merült fel kifogás a munkájával kapcsolatban.
- [39] Akként nyilatkozott, hogy nyilvánvalóan nem lehet okszerű és valós a felmondás bizalomvesztéssel indokolt része, ha a 2016. július 27-én közölt felmondáshoz képest az alperes a részére 2016. július 7-én felajánlotta az előkészítő beosztást, több héttel később a bizalomvesztésre történő utalás nem jogszerű.
- [40] Megítélése szerint az eljárás bíróságok egy ismeretlen időpontban elkészített, nem ellenőrzött hitelességű kimutatást, az anonim felmérést nem fogadhatták volna el bizonyítékként. A törvényszék alaptalanul hivatkozott ítéletében a munkalap kitöltési utasításra, mivel a perrel érintett időszakban ilyen nem volt. Az alperesi jogi képviselő is azt a nyilatkozatot tette, hogy a munkalap kitöltési utasítást csak később, 2017-ben módosították oly módon, hogy a „kieső idő” lehúzásához a munkavállalónak is hozzá kell járulnia.
- [41] A munkavállalók által beírt állásidők a felperes megítélése szerint jogcímük szerint olyanok voltak, melyekre a munkalap rögzítőnek nem lehetett bért elszámolni, tehát nem károsította meg a dolgozókat.
- [42] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Azt adta elő, hogy az eljárás bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a felperes kötelezettségszegő magatartása fennállt, az alperes bizalomvesztése ez alapján megállapítható volt, így a felmondás indokolása világos, valós és okszerű.
- [43] A felperes által egyoldalúan módosított, a munkavállalók által vezetett munkalap volt a munkabér fizetésének alapja. A felperesnek mint vezetőnek feladata lett volna a munkavállalókkal egyeztetni a munkalap módosításával összefüggésben, ezt azonban nem tette meg. **Sz J** üzemegység vezető egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy nem utasította a felperest arra, hogy lehúzza a munkalapokon az oda bejegyzett adatokat, **O Z** tanú megerősítette, hogy ilyen utasítása nem volt **Sz J**nek.
- [44] A felperes vezető beosztású munkavállaló volt, akivel szemben az alperesnek lényegesen nagyobb elvárásai voltak mint más dolgozókkal szemben. A felperes a munkavállalókkal szemben korrekt és megfelelő magatartást nem tanúsított.
- [45] Az alperes az ügyben a felperes alá beosztott munkavállalók bejelentései alapján rendelt el vizsgálatot, mivel kifogásolták a felperes gyakorlatát. Ez alapján meghallgatta az érintetteket, majd két személyt tudott azonosítani, akikkel szemben eljárás, részükre másik munkakört ajánlott fel, az egyik személy elfogadta, a felperes nem.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [46] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

- [47] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [48] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. Nem tekinthető a Kúria által hozandó határozat tartalmára vonatkozó kérelemnek ha az a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére és a „jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalára” irányul, feltéve, hogy a kérelemből a tartalma szerinti elbírálás elve [Pp. 3. § (2) bekezdés] alapján sem állapítható meg, hogy a fél a jogerős határozat helyett milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3-6. pont].
- [49] A felperes megsértett jogszabályhelyként ugyan megjelölte az Mt. 66. § (1) bekezdését, azonban e körben részletes jogi álláspontját nem fejtette ki, jogi érvelését nem adta elő a tekintetben, hogy pontosan milyen jogszabálysértést követtek el az eljárás bíróságok a megjelölt jogszabályhely tekintetében.
- [50] Nem felel meg a törvényi követelményeknek, ha a fél a felülvizsgálati kérelemben jogi érvelését nem a szerinte megsértett jogszabályhelyre vetítve adja elő, annak megtételekor a megsértett jogszabályhelyet nem jelöli meg, hanem azokat egy helyen felsorolásszerűen rögzíti (Kúria Mfv.I.10.377/2018/5., Mfv.I.10.396/2018/3., Mfv.I.10.539/2018/5. számú ítéletek).
- [51] A felperes a felülvizsgálati kérelemben az általa felsorolásszerűen megjelölt Pp. 3. § (3) bekezdésével, 166. § (1) bekezdésével, 239. § (1) bekezdésével összefüggésben jogi érvelést nem adott elő, illetve az állított jogszabálysértések részletezésekor a jogszabályhelyeket külön-külön nem jelölte meg. Lényegében a jogerős ítélet megállapításaival nem értett egyet, azonban a saját

álláspontját tartalmazó, a konkrét megsértett jogszabályhelyet is megjelölő jogi érvelést nem terjesztett elő.

- [52] A felperes az állítása szerint a megsértett jogszabályhelyeket egy helyen, azokat felsorolásával tüntette csak fel, ezért az ily módon előadottakból nem vonható le következtetés arra, hogy a megjelöltekkel összefüggésben a törvényszék és az elsőfokú bíróság miért és mennyiben hozott jogsértő döntést.
- [53] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felvett bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.
- [54] A Kúria következetes ítélkezési gyakorlata értelmében a Pp. 206. § (1) bekezdésére való hivatkozás kizárólag abban az esetben eredményezheti a felülvizsgálat kérelem alaposságát, amennyiben a jogerős ítéletből megállapítható tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség (BH2012.173, Mfv.I.10.360/2017/5., Mfv.I.10.300/2016/8., Mfv.I.10.708/2016/4., Mfv.I.10.558/2018/5. számú ítéletek).
- [55] A perben eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése során nyilvánvalóan és alapvetően téves következtetésre nem jutottak, ezért a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helytállóan értékelte, a másodfokú bíróság pedig az általa kiegészített tényállásra is figyelemmel ítéletének indokolásában a felperes fellebbezési hivatkozásait elbírálván az elsőfokú bírósággal egyezően helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes felmondása jogszerű.
- [56] A Kúria nem vizsgálhatta érdemben a felülvizsgálati kérelemben előadott azon felperesi álláspontot, miszerint a bizalomvesztésre alapított felmondási indokolás elkésett a 2016. június 20-ai meghallgatáshoz képest, továbbá a károkozás hiányával összefüggésben kifejtetteket sem tekintettel arra, hogy e körben megsértett jogszabályhelyet a felperes nem jelölt meg.
- [57] A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság bíróság nem értékelte **O Z** és **N M** pert megelőző eljárásban tett nyilatkozatait, mert azt a szükséges mértékben a másodfokú ítélet indokolása tartalmazza (Szegedi Törvényszék 2.Mf.21.157/2018/5. számú ítélet 6. oldal).
- [58] A Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt mérlegelés legfőbb korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége [Pp. 221. § (1) bekezdés]. Az ítélet indokolásából világosan ki kell tűnni, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, szempontok, melyeket a bíróság a határozat meghozatalakor irányadónak tekintett.
- [59] A másodfokú bíróság által helybenhagyott ítéletében az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokat a per egyéb adataival egybevetve helyesen értékelte, mérlegeléséről ítéletében számot adott, a

másodfokú bíróság pedig a tényállást kiegészítve a szükséges mértékben megindokolta döntését, ezért a Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértését is alaptalanul állította a felperes. A bíróságoknak a határozatukat a szükséges mértékben kell megindokolniuk, amelynek körét az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. Az eljáró bíróságok rögzítették a tényállást és az abból figyelembe vett körülményeket, továbbá az abból levont következtetésükről, a bizonyítékok egybevetéséről számot adtak. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont jogkövetkeztetéssel a fél nem ért egyet.

- [60] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben több ügyben kifejtette, hogy „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel való értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat; Indokolás [89], IV.1408/2016. számú végzés; Indokolás [27]}.
- [61] Minderre figyelemmel a törvényszék érdemben helyes döntést hozott, a felmondás indokolása valós és okszerű. A felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot és részben nem felelt meg maradéktalanul a törvényi előírásoknak [Pp. 272. § (2) bekezdés], ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartotta, egyebekben (túlmunkadíj) nem érintette.

Záró rész

- [62] Az eljárás során a felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdésére tekintettel köteles megfizetni az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét.
- [63] A Kúria a pertárgy értékét a Pp. 24. § (1) bekezdése szerint határozta meg, figyelemmel a Pp. 349/B. § (1) bekezdésében foglaltakra is. Az illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése értelmében állapította meg.
- [64] Perköltségként merült fel az alperes oldalán az őt képviselő ügyvéd munkadíja, melyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdései alapján határozott meg.
- [65] A pervesztes felperes munkavállalói költségkedvezményben részesült, ezért a feleket megillető tárgyi költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett felülvizsgálati illetéket az állam viseli a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban elnevezésű 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése, valamint 14. § értelmében.
- [66] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[67] Ez ellen az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

, 2019. szeptember 18.

**Dr. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, Dr. Rózsavölgyi Bálint s.k.
előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. bíró**

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő